რუსეთის სოციალ-დემოკრატიული მუშათა პარტია
პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

სამშაბათი, 28 ნოემბერი 1917 წ.

ბრძოლა

გაზეთი გამოდის ყოველ დღე. ფული უნდა გამოიგზავნოს შემდეგი ადრესით: Тифлисъ, Георгіевская ул. № 1, для груз. газ. „Брдзола". კორესპონდენციები და სხვა ყოველგვარი წერილები—რედაქციის სახელზე შემდეგი ადრესით: Тифлисъ. Гановская ул. № 3. Редакція груз. газ. „Брдзола". გაზეთი ღირს წლის ბოლომდი 4 მ., 1 თვით 2 მ. განცხადებები დაიბეჭდება მხოლოდ უკანასკნელ გვერდზე და სტრიქონი პეტიტის ღირს 20 კ.

ფასი 10 კ.

№ 45 რუსეთის ს.-დ. მუშ. პარ. (ბოლშევიკების) კავკ. საოლქო და თფილისის კომიტეტების ორგანო. № 45

ზავზე მოლაპარაკება უკვე დაიწყო

გაუმარჯოს ზავს. გაუმარჯოს რევოლიუციას.

გაუმარჯოს საბჭოების რევოლიუციონურ მთავრობას.

მუშებო, სალდათებო, გლეხებო, მედგრათ დაუჭირეთ მხარი მუშების და გლეხების მთავრობას!

პირველი ნოემბრიდან გაზეთი
ბრძოლა
გამოდის ყოველდღიურათ.

გაზეთის ფასი: წლის დამლევამდე ღირს 4 მ.
ერთი თვით „ 2 მ.
ცალკე ნომერი „ — 10 კ.
მეგაზეთეებს მიეცემათ ცალი 07 კ.

გაზეთის გამოწერა შეიძლება: 1) „ბრძოლის" და „კავკ. რაბოჩის" კანტორაში, თფილისი, გიორგის ქუჩა № 1.

2) ჩვენი პარტიის თფილისის ოთხივე რაიონის ბიუროში.

3) ჩვენი პარტიის პროვინციის ყველა ორგანიზაციებში.

თფილისის ამხ. მუშებს და გაზეთის გამავრცელებლებს ვთხოვთ გაზეთი მოიკითხონ და გასავრცელებლათ წაიღონ სტამბიდან ყოველ საღამოობით, გარდა კვირა-უქმე დღეებისა. სტამბა—ამხანაგობა „ქართლი" ძველი სემენარიის ეზოში. შესავალი ლორის მელიქოვის ქუჩიდან. რედაქციის ადრესი: თფილისი. განოვის ქ. № 3.

ამხანაგებო! ხელი შეუწყვეთ ყოველმხრივ „ბრძოლას": მუშათა ორგანო მხოლოთ მუშებისავე ძალღონით და საშუალებით შეიძლება არსებობდეს.

ხალხი გაიმარჯვებს.

ერთ თვეზე მეტია, რაც რუსეთში მოხდა უდიდესი რევოლიუცია, რომლის მსგავსი კაცობრიობას არ ახსოვს. პროლეტარიატს არა ერთხელ მოუხდენია რევოლიუცია, არა ერთხელ დაუმხია მტარვალების ტახტი, მაგრამ ბრძოლის ნაყოფი სხვას უგდია ხელთ და ძველის ადგილზე ახალი ბატონები დამკვიდრებულან.

ოქტომბრის რევოლიუცია კი მით არის შესანიშნავი, რომ პროლეტარიატმა ბურჟუაზიულ მთავრობის დამხობასთან ერთათ, მთელი ძალა-უფლება თვით აიღო ხელში და სახელმწიფო ცხოვრებასაც თითონ მოექცა სათავეში.

მეტათ კრიტიკულ მდგომარეობის დროს ხვდა პროლეტარიატს ეს გამარჯვება. ომისაგან წელში გაწყვეტილი ხალხი, გაჩანაგებული მეურნეობა, უსაქონლობა, შიმშილი—აი რა მემკვიდრეობა დასტოვა მენშევიკ ესერ-კადეტების მთავრობამ, აი რა დოვლათი დარჩა პროლეტარიატს.

ზოგიერთების აზრით, სწორეთ ამ მდგომარეობის გამო პროლეტარიატის გამარჯვება სახიფათო იყო, რადგან რევოლიუციის მიერ წარმოშობილი მუშების და გლეხების მთავრობა ვერ გაართმევს თავს უზომოთ გართულებულ და მეტათ აწეწილ-დაწეწილ ცხოვრების მოთხოვნილებებს და ეს გამარჯვება დროებითი იქნება, მას აუცილებელი დამარცხება მოყვებაო. ასეთი აზრით გაჟღენთილი ბურჟუაზიული ყვავ-ყორნები გამარჯვების პირველ დღიდანვე დასჩხაოდნენ პროლეტარიატის და სულ რამდენიმე დღეს უდებდენ ვადათ მის ძლევა-მოსილებას. პროლეტარიატი აღფრთოვანებით იყურება წინ და რევოლიუციის ცეცხლს აღვივებს დასავლეთ ევროპაშიაც.

მოსტყუვდენ ისინი მომ[illegible] [illegible]ენტის დ[illegible] სებაშიაც. საერთო მდ[illegible] [illegible]გომარეობა [illegible]ფა- მეტათ გამწვავებულ[illegible] [illegible] რომ არ მეტ[illegible]ის ლიყო, უსაშინელ[illegible] [illegible]ვი ტკივილ[illegible] [illegible]ფი- ლება ოდნავ მ[illegible] [illegible]ინც რომ [illegible]ბის განე- ბურჟუაზიულ[illegible] მთავრობას შესძლებოდა [illegible], მის წინააღმდეგ არც ამხედრდებოდა მთელი დაჩაგრულთა ბანაკი პროლეტარიატის მეთაურობით. კითხვა ასე დააყენა ისტორიამ: გარეთ ომი და შიგნით შიმშილი ანადგურებს ქვეყანას, აუცილებლათ ღუპავს მას; ბურჟუაზიას და მის მთავრობას არ შეუძლია იხსნას ქვეყანა, რადგანაც სწორეთ მისი ბატონობაა ქვეყნის დაღუპვის მიზეზი, მისთვის არის საჭირო ომის გაგრძელება, ის ხელს ითბობს ხალხის უზომო გაჭირვებით წარმოშობილ არევდარევით; ქვეყანა იღუპება და მას თვით ბურჟუაზია ღუპავს. მაშ რა იხსნის ქვეყანას? თვით რევოლიუციონური ხალხი, რომელიც მთელი ძალღონით გაილაშქრებს ბურჟუაზიის წინააღმდეგ და ქვეყნის მოვლა-პატრონობას თითონ იკისრებს.

სხვა გზა არ იყო. და ამ გზაზე შეგნებულათ გამოვიდა ყველაზე რევოლიუციონური კლასი—პროლეტარიატი, რომელსაც მხარი დაუჭირა შინელებში გადაცმულმა ულარიბესმა გლეხობამ და შეერთებული ძალით ეკვეთა მტარვალებს. შესდგა ახალი რევოლიუციონური მთავრობა, მუშების და გლეხების მთავრობა სახალხო კომისარების საბჭოს სახით.

ამ მთავრობამ შეუბრალებლათ გასწყვიტა ყოველივე ქავშირი შინაურ გარეშე ბურჟუაზიასთან და მთელი [illegible] და ღონით შეუდგა მშრომელი ხალხ[illegible] ძალ კეთილდღეო მოღვაწეობას. [illegible]ის სა- უახლოეს მიზნათ ახალ[illegible] წინ დაუდგა ომის სიმშიდ[illegible] მთავრობას დეგ ბრძოლა. მან ენერ[illegible] [illegible]ის წინააღმ- გადადგა წინ ომის [illegible]გიული ნაბიჯები რამაც კიდეც გამ[illegible] [illegible]ასაბოლოვებლათ, დაიწყო ზავზე [illegible]ლო ნაყოფი: უკვე აუცილებლათ [illegible]მოლაპარაკება, რასაც ლიკვიდაც[illegible] მ[illegible]ოყვება ომის საბოლოვო შიმში[illegible]ა. საუკე[illegible] [illegible]ლი[illegible] და უპურობის წინააღმდეგ ალა[illegible] [illegible]ესი[illegible] ზომაა მემამულეთა კლასის დ[illegible] გმვ[illegible]. ამ მხრით მთავრობამ სასიკვ[illegible]ილო[illegible] ლახვარი დასცა მემამულეებს, ჩამოართვა მათ მიწა, რომელიც მათი ბატონობის საფუძველს შეადგენდა და გადასცა იგი გლეხობას, რომელსაც მოუწოდა თვით დაეპატრონოს მიწას, გაუფრთხილდეს მას თვალის ჩინივით და თავის მხრით აღუთქვა ყოველგვარი დახმარება ბურჟუა-მემამულეების წინააღმდეგ.

გადამალულ სურსათის აღმოჩენისა და მის რიგიანათ განაწილებისათვის მთავრობამ იერიში მიიტანა ჩარჩ-სპეკულიანტების წინააღმდეგ და მათ სამკვდრო-სასიცოცხლო ომი გამოუცხადა. მთავრობამ დიდათ გააფართოვა ადგილობრივ თვითმართველობათა უფლება სასურსათო საკითხში და მოუწოდა თვით მცხოვრებთ თვითმოქმედებისაკენ.

მთავრობამ დააკანონა მთელი რიგი რევოლიუციონურ ზომებისა, რომლებიც, ლაგამს სდებენ ბურჟუაზიას და საერთოთ გაბატონებულ კლასებს და ხელფეხს უხსნიან სამოქმედოთ დაბეჩავებულ და დაჩაგრულ ხალხს.

დიდი დაბრკოლებები ხვდება წინ ახალ მთავრობას. მუშებ[illegible]ს და გლეხების მთავრობა ემყარება მ[illegible]ქებს და ულარიბეს გლეხებს და [illegible] თავის წინააღმდეგ იმხედრებს ცხოვრ[illegible]ების ნებიერთ, რომლებიც ვერა ს[illegible]მობენ თავის კმაყოფილ ცხოვრებას [illegible] [illegible]ა ვერ ურიგდებიან მუშებთან და გ[illegible] [illegible]ეხებთან გათანასწორებას.

მუშე[illegible] [illegible]ის და გლეხების მთავრობის მოსისხლ[illegible] [illegible]ე მტრები არიან: ბურჟუაზია, მემა[illegible] [illegible]ლეები, გენერლები, დიდი ჩინოვნი[illegible]ები, კაზაკები, აფიცრები, იუნკრები, დიდ-ჯამაგირიანი ინტელიგენტები, საერთოთ ყველა მდიდრები და მათი შვილები. მაგრამ ძლიერი და მრავალ რიცხვოვანია მშრომელთა ბანაკი და მას არ აშინებს ძველი ბატონობის მოტრფიალეთა იერიშები. მშრომელი ხალხი ირაზმება და მთელი ძალღონით მხარს უჭერს მუშების და გლეხების მთავრობას.

მებრძოლთა პირველ რიგში სდგას ქალაქების პროლეტარიატი, რომელთანაც მჭიდრო კავშირით შედუღდენ ზურგის და ფრონტის შეიარაღებული სალდათები და მატროსები. მას გვერდში უდგება ულარიბესი გლეხობა, რომელიც მიუხედავათ საერთო ჩამორჩენილობასა, თანდათან ერკვევა თავისმტერ-მოყვრებში, გმობს ძველი აპეკუნების ძალათ-მაცხოვრობას და თითონ ხდება თავისი ბედის გამომჭედი. პეტერბურგი, მოსკოვი, კიევი ხარკოვი და სხვა დიდი ქალაქები, სადაც ძლიერია მუშათა მოძრაობა პირველი დღეებიდანვე ხელ აღებით დადგენ ახალი მთავრობის მხარეს, ადგილობრივათ აიღეს ხელთ მთელი ძალა-უფლება და ცენტრალურ მთავრობასთან შეთანხმე-

ბით აწარმოებენ ზავის, მიწის და თავისუფლების უდიდეს საქმეს მშრომელთა სასარგებლოთ, აწარმოებენ მშრომელთა განთავისუფლების უწმინდეს საქმეს.

ახალ მთავრობას ეურჩებიან მხოლოთ ისეთი კუთხეები, სადაც სამოქალაქო ცხოვრებ არ არის საკმაოთ განვითარებული, არ არის მრეწველობა და სადაც სჭარბობს წვრილ- ბურჟუაზიული მეურნეობა. ასეთია ამიერ-კავკასია. მაგრამ ამ კუთხეების გამოღვიძებაც დროს კითხვაა. მშრომელი ხალხი აქაც არა— ნაკლებ განადგურებულია ომით, არა ნაკლებ იტანჯება უპურობით და უსურსათობით არა ნაკლებ გაწყვეტილია წელში მდიდრების და ჩინოვნიკების ფარფაშით. აქედან გამოსავალი გზა მისთვისაც ერთი იქნება: ყოველგვარი კავშირის გაწყვეტა ბურჟუაზიასთან და მთელი ძალა - უფლების საკუთარ ხელში აღება. ამ გზის აუცილებლობას შეიგნებს იგი და მაშინ ის შეანანებს ყველა მის არა-მკითხე ქირისუფლებს, რომლებიც მას მხსნელათ და მფარველათ ევლინებიან, ნამდვილათ კი ბურჟუაზიის ბატონობას ამაგრებენ; ის შეინანებს მათ, რომლებიც კავშირს სწყვეტენ რევოლიუციონურ რუსეთთან და სამაგიეროთ უკავშირდებიან კონტრ-რევოლიუციონურ კადეტებს, კალედინებს და კარაულოვებს; ის შეინანებს მათ რომლებმაც ინტერნაციონალის წითელი დროშა უკუაგდეს და ყველა რუსის ნაციონალისტებთან მოიკალათეს. დიდი იქნება ხალხის რისხვა მათ წინააღმდეგ, ვინც დღეს ბოროტათ სარგებლობს მისი ნდობით და რუსეთის უდიდეს რევოლიუციას დამღუპველ ავანტიურათ უხატავს მას. ხალხი იცნობს ამ შმარიტ ავანტიურისტებს, რომლებიც უდიდეს საფრთხეს უმზადებენ მას დღეს, იცნობს და მთელ თავის რისხვას მიმართავს მათ წინააღმდეგ.

რუსეთის ძლევა-მოსილ რევოლიუციას ვერ შეაჩერებს დროებითი განდგომა რომელიმე კუთხისა. ძალიან მალე ის ყველგან პოვებს გამოძახილს. მისი ძლიერი ხმა უკვე საქვეყნოთ სჭექს და მას ვერ ჩაახშობს ჩვენებური ქონდრის კაცების ზმუილი. მშრომელი ხალხი აუცილებლათ გაერთიანდება და მედგრათ გასწევს წინ წინააღმდეგ ბურჟუაზიისა და ყველა რის დამქაშ-ლაჩრებისა. მხოლოთ ის იხსნის ქვეყანას, ის დაამყარებს ძმობას და თანასწორობას.

კადეტების გაზეთი.

მენშევიკებს გულის ფრიალი აუვარდათ, ისინი თრთიან და კანკალებენ. არც გაემტყუნებათ. მათ თვალწინ აღემართათ სოციალიზმის აჩრდილი, მოევლინათ ბალშევიზმის საშიშროება და დაებნათ თავზარი. ამიერ-კავკასიის გალაღებული ბატონები—ისინი ხედავენ, რომ ბალშევიკები მათ არ ემორჩილებიან და მსგავსათ რუსეთის ბალშევიკებისა ისინი კავკასიის მშრომელთაც მოუწოდებენ მხარი დაუჭირონ რუსეთის რევოლიუციონურ მთავრობას, იმ მთავრობას, რომელმაც აღაგმა კადეტები. როგორ შეიძლება კადეტების დამხობა," ეს ხომ „მეორეთ მოსვლაზე" უარესი ამბავია! და აი, მენშევიკები ჩვენს წინააღმდეგ ბრძოლაში თითონ კადეტებთან, მათ თავისი ორგანო „ერთობა" კადეტების გაზეთათ გადააქციეს.

კავკასიაში პროლეტარიატის პარტია—ბალშევიკები სუსტია, მაგრამ ღვთის მადლით არც ბურჟუაზიის პარტია—კადეტები არიან ძლიერი. კადეტები რუსეთში დამარცხდენ, ბალშევიკებმა კი გაიმარჯვეს. ადვილათ შესაძლებელია, კავკასიაშიაც ეს ამბები მოხდეს. მერე და ცოდვა არ არიან კადეტები? ესეც არ იყოს, ბალშევიკებს ხომ უნდა შეებრძოლოს ვინმე? რა ვუყოთ, რომ ისინი იცავენ პროლეტარიატის და მთელი მშრომელი ხალხის ინტერესებს, გამარჯვებას ხომ მაინც ვერ უნდა მიაღწიონ უბრძოლველათ და რაკი კადეტები ვეღარ იბრძვიან, დიდათ მოსაწონი იქნება ღვთისთვისაც და კაცისთვისაც, კადეტების როლი მათმა მონათესავე პარტიამ იკისრონ. მენშევიკებიც კისრულობენ.

რა ხდება დღეს რუსეთში? ბრძოლა რევოლიუციისა და კონტრ-რევოლიუციას შუა. პირველს მეთაურობენ ბალშევიკები, მეორეს კადეტები. კადეტების აზრით ბალშევიკებისთანა მტერი არ მოვლენია ქვეყანას და ამიტომ ისინი მთელ ძალღონეს ბალშევიკების წინააღმდეგ ბრძოლაში ხარჯავენ. მათი გაზეთები მარტო ბალშევიკების საშიშროებას ხატავენ, მეტს არაფერს.

ასე იქცევა ქართველ კადეტების გაზეთი „ერთობაც". მოწინავე, მეორე სტატია, მესამე სტატია, პრესა, ფელეტონი, კიდევ სტატია, კორესპონდენცია, ბოლო სტატია, თითქმის განცხადებაც კი მარტოთ მარტო ბალშევიკების საშიშროებას ასურათებენ. შინაარსით „ერთობა" მუდამ კადეტური გაზეთი იყო და ახლა ხომ ფორმალურათაც კადეტების გაზეთათ გადიქცა.

ამიტომ ჩვენი მკითხველები თავისთავათ მიხვდებიან, რომ ჩვენც ხშირათ გვექნება მენშევიკებზე საუბარი. ჩვენ კადეტების შეურიგებელი მტრები ვართ და რა კი მათი ადგილი მენშევიკებმა დაიჭირეს, მთელი ჩვენი იარაღიც მათ წინააღმდეგ უნდა მოვმართოთ.

კადეტები დაუნდობელი ხალხია. ვერც ჩვენ დავინდობთ მათ, მით უმეტეს, რომ ქართველი კადეტებიც არა ნაკლებ დაუნდობელი იქნებიან. მაშ ბრძოლა გაჩაღდება. უნდა გამოვტყდეთ, ჩვენ ოპტიმისტურათ ვუყურებთ ბრძოლის დასასრულს. მაგრამ ნურც მენშევიკები გაიტეხენ გულს, ახსენონ ღმერთი, მიიღონ ქართველ წმინდანების ლოცვა-კურთხევა და ააჟღარუნონ თავისი ლაშქარი. „ჩვენი ძველები", რომლების სახელს ისინი ფიცულობენ, ასე იქცეოდენ და თვით უძლიერეს მტერსაც მხნეთ შეუტევდენ, რადგან დარწმუნებული იყვნენ, რომ გამმარჯვე ღმერთია.

ხალხის შეიარაღება.

ოქტომბრის რევოლიუციამ, რომელიც საქმეთა მთელი აწინდელი მსვლელობით თანდათან მზადდებოდა, გამოგლიჯა ბურჟუაზიას მთელი ძალა-უფლება ხელიდან და თვით მშრომელ ხალხს გადასცა: მუშას, ჯარის-კაცს და გლეხს. ამასთანავე ხალხის განკარგულებაში გადავიდა სამხედრო აპარატიც; ის ჯარი, რომელსაც ხელმძღვანელობდენ კერენსკი—კორნილოვ დუხონინები—ეხლა თვით ხალხის ხელშია. იმ გენერლების მაგივრათ, რომელნიც თხოულობდენ ჯარის-კაცებისათვის სიკვდილით დასჯას—მოდის სხვა ხალხი. იწყება ხანა, როდესაც უფროსები არჩეულ უნდა იყვენ თითონ ჯარის-კაცებისაგან. ჩინ-ორდენები, გენერლის ლამპასები და წითელი სარჩული თავის მიმზიდველობას სამუდამოთ ჰკარგავს.

ეხლა პრაპორშჩიკი კრილენკო მთავარსარდალი ხდება და სალდათი მურალოვი—საოლქო შტაბის უფროსათ. ეხლა ცენტრალური სახელმწიფო ძალა მიმართავს თვით ჯარისკაცთა მასას და აძლევს წინადადებას განახორციელოს დროებითი მორიგება და დაატუსაღოს ჯიუტი გენერლები.

ყოველივე ეს ყირამალა აბრუნებს სამხედრო კაპიტალისტურ წესწყობილებას, ეს ყოველივე ბადებს სრულიად ახალ რევოლიუციონურ წესს, რომელიც ჯერ არ უნახავს არც ერთ კაპიტალისტურ ქვეყანას.

მეორე, რაც რევოლიუციამ მოგვცა, პროლეტარიატის წითელი დიდი გვარდიის შექმნაა.

არც ერთ კაპიტალისტურ სახელმწიფოში ბურჟუაზია მუშათა კლასს შეიარაღების ნებას არ აძლევს.

კერენსკის მთავრობაც არ აძლევდა მათ იარაღს, პირიქით ხსნიდა მას. ბურჟუაზიის ამყოლ-დამყოლნი—მემარჯვენე ესერები და მენშევიკები, რომელთაც ნება დართული ჰქონდათ კაპიტალის სამეფოს დერეფანში შესვლა—ლალადებდენ ყველა გზა ჯვარედინზე წითელ გვარდიის წინააღმდეგ. მოსკოვში ესერმა რუდნევმა ქალაქის საბჭოსთან და დეპუტატთა საბჭოს თავიანთ აგენტებთან ერთათ დაიწყო გაშმაგებული ბრძოლა წითელ გვარდიის წინააღმდეგ და ამავე დროს კრიტიკულ მომენტში იარაღს ასხავდენ ბურჟუაზიის „თეთრ გვარდიას": მდიდარ სტუდენტებს „გუჩკოვის ფალავნებს" და სხ.

მიუხედავათ ამისა რევოლიუციის გამარჯვებულმა მსვლელობამ შექმნა მასიური შეიარაღებული მუშათა არმია ეს პროლეტარული გვარდია შესანიშნავის თავგანწირვით იბრძოდა რევოლიუციონურ ჯარის-კაცებთან ერთათ, და სისხლით დააკავშირა შეიარაღებული მებრძოლნი სალდათის ფარაჯაში და მუშის ხალათში.

მატროსებმა, ჯარისკაცებმა, შეიარაღებულმა მუშებმა—თვით აიღეს ხელში რევოლიუციის დაცვის საქმე.

ასეთ წესებს დღეს სხვაგან ვერსად ვერ ნახავთ. შეიარაღებული ძალა ყველგან ბურჟუაზიის ხელშია და არა თვით ხალხისა, ბურჟუაზია ათამაშებს ჯარებს ხელში, როგორც სურს. ბურჟუაზიულ მთავრობებს ყავს ეგრედ წოდებული მუდმივი ჯარი, შეკრებილი მუშებისა და გლეხებისგან, წვრთნის მას სასტიკ დისციპლინით და დევნის აქედან ყოველივე თავისუფალ აზრსა და მოქმედებას.

ამგვარათ ბურჟუაზია ქმნის ნორმალურ ადამიანიდან ნახევრად გაიდიოტებულ არსებას და აძლევს მას შესანთქავათ ოფიცერთა კორპუსს, ანცალკევებს ხალხისაგან და მერე თვის მოთხოვნილებისამებრ იყენებს, გზავნის იქ სადაც მას სურს და ესაჭიროება. ყოფილი მოქალაქენი ყუმბარის საფლეთლეშათ ხდებიან, რომლითაც მოკირწყლულია ბრძოლის ველი კაპიტალის სადიდებლათ. ხშირათ იგივე სალდათები მუდმივი ჯარისა იგზავნება გლეხების და მუშების წინააღმდეგ, რომელნიც უკეთეს ცხოვრების პირობებს ეტრფიან.

მეფის მთავრობა შეუგნებელ სალდათების ხელით გაუმასპინძლდა მუშებს და გლეხებს 1905 წ. ვილჰელმის მატროსებმა თავისივე ხელით დახვრიტეს თავიანთივე ძმები აჯანყებული მატროსები მთავრობის ბრძანებით.

იტალიაში მშრომელთა წინააღმდეგ მთავრობამ დააყენა ტყვიის მფრქვეველთა რაზმები პროლეტარების სახოცავათ; ამერიკაში სალდათებმა დახვრიტეს სოციალისტები, რომლებმაც ო... ბრძოლა გამოუცხადეს. ერთის სიტყვი[თ] ყველგან ფაბრიკანტებმა, ბანკირებმა ... თავად-აზნაურობამ, რომელთა ხელში არის სახელმწიფო ძალა-უფლება—... ცია ხალხი ყაზარმული წრთვნა-ვარჯიშობით თავის მორჩილ იარაღათ, ... მივ ერთგულ ჯარათ გადააქცია, რომელსაც იგინი, როცა სურთ, გამოიყენებ[ენ] მეზობლების დასარბევათ და მუშა[თა] კლასის დასამორჩილებლათ.

ყველაზე უწინ ასეთი წესები გაუქ... ჩვენში. რუსეთმა გადადგა დიდი გად... ჰრელი ნაბიჯი ბურჟუაზიის იარაღ... ასაყრელათ და ხალხის შესაიარაღებ... რევოლიუციონური არმია ამორჩ... ჯარის უფროსებით და მუშათა წით... გვარდია—ესაა გარდამავალი საფეხ... საერთაშორისო სახალხო შეიარაღე... საკენ.

ვიდრე ქვეყანაზე (გარდა რუსეთის) გაბატონებულია ბურჟუაზია, ვიდრე რუსეთშიაც არის საფრთხე კონტრ-რე... ვოლიუციონურ გამოსვლების — თ... ხალხი, მშრომელი ხალხი უნდა ... შეიარაღებული და გაწვრთნილი სამხ... რო მოქმედებებისათვის, ამისათვის ... საჭირო ხანგრძლივი სამსახური. ამის... ვის სრულიად არაა საჭირო „იდიო... რი მუშტრობა", „სიტყვიერება", „... ტის დისციპლინა" და ჯარისკაც... ხალხიდან მოწყვეტა.

ვინტოვკა მუშების და გლეხების ხ... ში—აი საუკეთესო გარანტია, აი საუ... თესო უზრუნველყოფა თავისუფლებ... შეიარაღებული ხალხი, რომელსაც თ... უჭირავს ხელში მმართველობა, ... ნაბიჯსაც არ დაუთმობს თვის კლას... მოწინააღმდეგეთ. და რაც უფრო მ... მოიპოვებს ბრძოლით რუსეთის ... რევოლიუცია, მით უფრო ჩქარა გა... დება მუდმივი ჯარი და დაუთ... ალაგს შეიარაღებულ მშრომელ მას...

კავშირი უძლეველთა.

მოხდა უდიდესი და უმნიშვნელოვ... ფაქტი რუსეთის და კაცობრიობის ... ტორიაში: ორი უდიდესი ფაქტორ... ნი რევოლიუციის, ორი მამოძრავ... ძალა; ორი უაღრესათ რევოლიუც... რი კლასი—პროლეტარიატი და ... ხობა—გაერთიანდა. ამ ორი კლას... წინავე რაზმები, დეპუტატთა საბჭ... სახით, სავსებით და საბოლოთ შეერ... ერთ ცენტრში, შეკრეს ერთი კავ... ერთი პოლიტიკური ორგანო. რომე... თავის დროშე დააწერა: სახელმ... ძალა-უფლება—რევოლიუციონურ ... მუშათა, სალდათთა და გლეხთა ... ტატების საბჭოებს; დაუყოვნ... განხორციელება სახალხო კომისა... მიერ გამოცემულ დეკრეტების: ... მიწის, წარმოებაზე კონტროლის ... შესახებ; ბრძოლა, სასტიკი, შეუ... და ულმობელი კონტრ-რევოლიუც... რი ბურჟუაზიის და მის დამქა... წინააღმდეგ ბრძოლა მუდმივი, ... რებელი, რევოლიუციის ბოლომდე საყვანათ; ბრძოლა ხალხის, მშრო... მასის გეგემონიის, (მეთაურობის) დიკტატურის გასამტკიცებლათ; ბრ... პროლეტარული რევოლიუციის გა... ძებლათ მთელ ევროპაში, ამერ... მთელ ქვეყანაზე—საერთაშორისო ... ჟუაზიუზიის, საერთაშორისო კაპი... საერთაშორისო იმპერიალიზმის, ... თაშორისო ავაზაკთა, მუქთახორ... მშრომელი ხალხის სისხლის მწო... მყვლეფელთა, მტარვალთა და ბა... სთა წინააღმდეგ; ბრძოლა და...

ლასთა დამჩაგვრელ კლასების წინააღმდეგ; ბრძოლა ბურჟუაზიული ინტერნაციონალის წინააღმდეგ სოციალისტური ინტერნაციონალის აღსადგენათ და გასამაგრებლათ; ბრძოლა კაპიტალიზმის წინააღმდეგ სოციალიზმის დასამყარებლათ; „მშვიდობა ქოხებს, ომი სასახლეებს“.

ეს არის დროშა, ეს არის პროგრამა, ეს არის პოლიტიკური პლატფორმა პროლეტარიატის და გლეხობის, რომლებიც ამიერიდან, მჭიდროთ შეკავშირებულნი და შედუღებულნი: ისტორიით, კლასიური ინტერესებით, რევოლიუციონური მისწრაფებით, საერთო მტერთან ერთად ბრძოლაში დაღვრილი სისხლით,—ივლიან მწყობრათ, ხელიხელჩაკიდებულნი, ივლიან ძმურათ, მამაცურათ, გაბედულათ, გმირულათ და შეუდრეკელათ გარკვეულ გზით, მომავლის ვარსკვლავის წინამძღოლობით იმ აღთქმულ ქვეყნისაკენ, რომელსაც ჰქვია ამ ქვეყნიური სამოთხე, საერთო ბედნიერება, შრომის რესპუბლიკა, ძმობა, ერთობა, თანასწორობა, პროლეტარული სოციალიზმი.

„პროლეტარებო მთელი ქვეყნისა, შეერთდით“,—ეს არის დროშა პროლეტარულ-გლეხური რევოლიუციის, მისი ორგანოების—საბჭოთა სიეზდების გაერთიანებულ ცენტრალურ აღმასრულებელ კომიტეტის და სახალხო კომისარების საბჭოის. ეს დიდებული ლოზუნგი და ანდერძი ჩვენი დიდებული მასწავლებლების, ამიერიდან ხორცს ისხამს, რეალობათ (სინამდვილეთ) ხდება რუსეთის რესპუბლიკაში და დევის ნაბიჯებით ვუახლოვდებით იმ წამს, როცა იგი (ანდერძი) მთელი ქვეყნის რევოლიუციონურ ბრძოლის ყიჟინათ გადაიქცევა. ამ წამს გვაახლოვებს ჩვენ პროლეტარულ-გლეხური რევოლიუცია და მისი მთავრობა.

ამიერიდან ბედი ჩვენი რევოლიუციისა საიმედო ხელშია. ისტორიამ არგუნა რუსეთის რევოლიუციონურ ხალხს უდიდესი და უძნელესი მისია: იყოს წინამორბედი და მეთაური საერთაშორისო პროლეტარული რევოლიუციის.

ამიერიდან ჩვენ ღრმათ გვწამს, რომ პროლეტარიატის და გლეხობის განმტკიცებული კავშირი შესძლებს ღირსეულათ შეასრულოს ეს ისტორიული მოწოდება: საბოლოოთ ალაგმოს და იარაღი აჰყაროს შინაურ ბურჟუაზიას და დააწესოს მუშათა კანტროლი წარმოებაზე; ალაგმოს და იარაღი აჰყაროს მემამულეებს და მთელი მიწა მშრომელ გლეხობას გადასცეს; ძირბუდიანათ მოსპოს და ამოაგდოს ბიუროკრატიულ-ჩინოვნიკურ-კანცელიარული რეჟიმი, რომელიც ასე უხვად გვიანდერძა ცარიზმმა და ბურჟუაზიულ-კოალიციურმა მთავრობამ და მის მაგიერ დაამყაროს საარჩევნო პრინციპი საზოგადოებრივ ცხოვრების ყოველ სფეროში, სადაც რევოლიუციონური ხალხი თვითონაა თავის პატრონ-პატრონი და მის შემოქმედებით ძალას და უნარს ფართო, განუსაზღვრელი ასპარეზი ეძლევა; გააღვივოს რევოლიუციონური ბრძოლა მეომარ ქვეყნებში იმპერიალიზმის წინააღმდეგ საყოველთაო ზავის დაუყონებლივ განსახორციელებლათ.

თუ დღევანდლამდე ჩვენი კლასიური მტრები და მათი ნოქრები (ობორონცები) ფიქრობდენ და ოცნებობდენ: ოქტომბრის რევოლიუციას მხარს არ დაუჭერს, ზურგს შეაქცევს რუსეთის გლეხობაო,—დღეს ყველასათვის ცხადია, რომ რუსეთის უღარიბესი გლეხობა სავსებით შეუერთდა რევოლიუციონურ პროლეტარიატს და გარნიზონს, რომელთაც მოახდინეს ეს რევოლიუცია, შეკრა მათთან დაურღვეველი კავშირი და სამკვდრო-სასიცოცხლო ბრძოლა გამოუცხადა საერთო მტერს—შინაურ და უცხო ბურჟუაზიას.

ამიერიდან ჩვენ გვყავს მთავრობა, აღჭურვილი მთელი რევოლიუციონური ხალხის, პროლეტარიატის და გლეხობის სრული ნდობით.

ამიერიდან რუსეთის რევოლიუციას სათავეში უდგას ისეთი ძალა, რომლის წინაშეც უძლურია კონტრევოლიუციონური ბანაკი, დაწყებული ბურჟუაზია—პამეშჩიკებით და გათავებული ყოველი ჯურის ობორონცებით.

ამიერიდან რევოლიუციის ბედს განაგებს კავშირი, რომელიც შესძლებს გადალახოს ყოველი დაბრკოლება და ერთის დაკვრით გაანადგუროს კერენსკი-წერეთლის, კორნილოვ-კალედინის, კარაულოვ-დონსკოი-გეგეჭკორის ვანდეია.

ამიერიდან შეიქმნა კავშირი, რომელიც შესძლებს შემოიერთოს თავის დროშის გარშემო ყველა ტვირთ-მძიმე და მაშვრალი, შემოიერთოს ღარიბი ყაზახობა—კალედინის სამეფოში და ღარიბი გლეხობა— კავკასიაში, რომლებიც ჯერჯერობით კიდევ უჯერებენ კონტრრევოლიუციონურ მეთაურებს.

პროლეტარიატის და გლეხობის დიქტატურა,—ეს ის ძალაა, რომლის წინაშე შიშით ცახცახებს არა მარტო ჩვენი ბურჟუაზია, არამედ მთელი საერთაშორისო კაპიტალი.

პროლეტარიატის და გლეხობის დიქტატურა,—ეს სისხლით და ცემენტით შეკრული კავშირია, რომლის დარღვევა შეუძლებელია, ეს კავშირი უძლეველია. ვინ შექმნა ეს კავშირი? ბოლშევიზმმა. ვინ ებრძვის ამ კავშირს? მენშევიზმი. მაგრამ ამაოთ.

მაშ გაუმარჯოს ღევგმირთა კავშირს!

თედორ.

ინტელიგენცია და მუშათა რევოლიუცია.

(დასასრული*)

1905 წლის შემდეგ ეს ყველაფერი შეიცვალა. მესაკუთრეთა შორის ერთგვარი კავშირი შეიკრა. ეს კავშირი ისე შორს წავიდა, რომ განსხვავება მრეწველებსა, ვაჭრებსა და ფინანსიურ კაპიტალს შორის მოისპო. ყველა ესენი შეიქნენ წევრები ერთი დიდი ოჯახისა: ფინანსიურ ვარსკვლავთა პალატისა, კერძო წარმოებანი აქციონერულ კომპანიათ გადაიქცა და ყველა მონაწილე ამ კამპანის იყო პატრონი მარტო პაის, აქციის, რომელიც კი მათ მოგებას აძლევდა. ყველა ერთათ მოქმედობს და მათ კიდევ ბანკის ტუზები ერთ ძალათ აკავშირებს. ერთი ყველასათვის და ყველა ერისთვის. აი ის ძალა, რომელიც მათ ყველა ინტერესებით აერთებს. აქ მათ ემატებათ მესაკუთრე-მემამულეები, ბანკებში იმათაც შეაქვთ თავიანთი წვლილი და ისინიც ფასიანი ქაღალდების საშუალებით საერთო ოჯახში იკალათებენ. მათი შაქრის ზავოდები, არყის წარმოება და თვით დიდი მამულებიც კი ბანკის კაპიტალის სარბიელათ გადაიქცა. ამნაირათ შედუღდა და შეკავშირდა ყველა ეს ძალები. აქ ვერც ინჟინრების, ადვოკატების და ჩინოვნიკების უმაღლესი წრე ასცდა ამ გზას. ისინიც ამ საერთო წუმპეში ჩაიფლნენ.

კარგი ინჟინერი, ზავოდის დირექტორი, წარმოებიდან იღებს მრავლათ აქციებს, აკეთებს თავის ეკონომიას და კუპონებს კრეპს. ვინმე გამოჩენილი ადვოკატი, როგორც მახლობელი მრჩეველი მსხვილი წარმოების პატრონის, იცავს უკანასკნელს სასამართლოში და ამის მაგივრათ ისიც პაიებს იღებს.

ჟურნალისტები დიდ გაზეთში მონაწილეობის მიღებით ფულს ბანკიდგან იღებს. ყველა გამომცემელიც ფულს იქიდანვე შოულობს. სახეში რომ არ მივიღოთ ის პატარა მწერლები პატარა გაზეთების, ან კიდევ ისეთი გაზეთების მწერლები, როგორც უშველებელი ბანკოვის გაზეთებია; „რუსკაია ვოლია,“ „დენი“,-ყველა ცოტა თუ ბევრათ გამოჩენილი ჟურნალისტი“ ბირჟევიკებისა და ბანკირების ხელში ვარდებიან. ცნობილია აგრეთვე, რომ ჩინოვნიკობა, მეტადრე ყოფილი მინისტრები და სახელმწიფო ბანკის დირექტორები იყვენ ნამდვილი კანდიდატები სინდიკატებისა და აქციონერულ კომპანიების დირექტორობაზედ. ამავე კაპიტალს ემორჩილება მეცნიერება, ტეხნიკა, ლიტერატურა და ყველა ახალი აღმოჩენის საშუალებანიც.

მყვირალა ინტელიგენციაც, რომელიც მენშევიკებისა და ესერების წრეშ მოგვცა 1905 წლის შემდეგ ვერ ასცდა კაპიტალის ასეთ გავლენას. შემარჯვენე მენშევიკები და ესერები, როგორც ვიცით, ძანდა თან ლეგალურ მუშაობაზე გადადიოდენ. ისინი მუშაობდნენ მუშათა ლეგალურ ორგანიზაციებში, სწერდნენ ლეგალურ გაზეთებში მსახურობდნენ ლეგალურ დაწესებულებში და ორგანიზაციებში. ყველა ეს გროშანი, ჩერევანინი, მასლოვი, პეტრესოვი, ცედერბაუმი-იყვნენ ერთ -და იგივე დროს ერთგულნი მოსამსახურენი ერობათა კავშირის გამგეების, მსახურებდნენ ნავთის მწაროებლებთან და ამავე დროს იყვნენ პროლეტარიატის ერთგულნი მოსამსახურენიც,

ამითი აიხსნება ის გარემოება, რომ რევოლიუციის პირველ დღეებშიდა ახლაც ამვაჟბატონებს ფინანსიურ-იმპერიალისტურ ბურჟუაზიასთან კავშირის შეწყვეტა დიდ ცოდვათ მიაჩნდათ.

ისინი ის—ის იყო, შეეჩვივნენ და შეუკავშირდნენ, თავისი ფსიხოლოგია დაუმორჩილოს კაპიტალის ყოვლის შემძლე მოთხოვნებს და ახლა ის ლა დარჩენოდათ, რომ პროლეტარულ მასაში ფინანსიურ კაპიტალთან შეთანხმებაზე ექადაგათ. ამნაირათ ისინი გახდნენ ფინანსიურ კაპიტალის აგენტებათ და ამისთვის ძველი გავლენითა და პროლეტარიატთან წარსული წლების რევოლიუციონური კავშირით უნდა ესარგებლათ. მაგრამ, როგორც ვიცით, ასეთმა შეთანხმების პოლიტიკამ თავისი დრო უკვე მოჭამა. დაეცა ფინანსიური კაპიტალის მთავრობა და მასთან ერთათ ეს პოლიტიკაც დამარცხდა. აქ კი მენშევიკესერები ბარიკადების მეორე მხარეს მოექცნენ—და ჩინოვნიკობასა და ინტელიგენციის სხვა ნაწილთან ერთათ საბოტაჟის გზას დაადგნენ, რევოლიუციისა და სოციალიზმის წინააღმდეგ წავიდენ. მათი სულიერი მდგომარეობა გულგრილობით არ აიხსნება, არამედ ისინი მეორს რევოლიუციის მტრებათ გამოვიდნენ. იმათი დაჯერება აგიტაცია პროპაგანდით არ შეიძლება და მაშასადამე უნდა წელში მოტეხილები იქმნენ. ეს მტერი მუშებისა და გლეხების რევოლიუციისა უეჭველათ უნდა ჩამოიცილოს გზიდან ხალხმა. მაგრამ მეთოდი ბრძოლისა აქ სულ სხვა უნდა იყოს, რადგან ეს არ არის კლასი, რომელიც წარმოებაში მონაწილეობას იღებს და ამიტომ მას არ შეუძლიაგადამჭრელბრძოლაში გამოვიდეს. ეს მხოლოდ ბურჟუაზიის კუდია, მაჩანჩალა. თუ დამარცხდა ბურჟუაზიის მთავარი ლაშქარი, ამათ საბოტაჟსაც ბოლო მოეღება. თუ დარწმუნდებიან ჩინოვნიკობა, ინტელიგენცია, რომ მათ აღარ შეეძლებათ იცხოვრონ კუპონების კრეჭით, აქციების საშუალებით და ვერც ჯამაგირს მიიღებენ თუ ამაზე პროლეტარიატის ნებართვას არ მიიღებენ, მაშინ ისინი უნებლიეთ უკვე ხალხის მხარეს უნდა გადმოვიდნენ.

ინტელიგენცია უშლის პროლეტარიატს, რომ მან ბანკები და წარმოება აიღოს ხელში. მუშები უნდა გაბედულათ მოექცენ და თავისი მოვალეობა შესძლონ. ეკონომიურათ ყოვლათ შემძლე კაპიტალს მათ უნდა კისერი მოსტეხონ და ინტელიგენცია და ჩინოვნიკობაც ამის შემდეგ შეიქნება რევოლიუციონური პროლეტარიატის ნებისა და სურვილების აღმასრულებელი.

ნ. იხინსკი,

დასავლეთ ევროპის სოციალისტური პარტიები რუსეთის რევოლიუციის შესახებ.

ამას წინეთ ჩვენ მოვიყვანეთ ზოგიერთი ლიდერების შეხედულებანი რუსეთის ოქტომბრის რევოლიუციაზედ, მაგალითად მოლოცვა ლედებურისა როგორც საერთაშორისო სოციალდემოკრატიის წარმომადგენლისა; ნემეცურ დამოუკიდებელ პარტიის პროკლამაცია ნემეც მუშებთან, რომელიც მოუწოდებს მხარი დაუჭირონ რუსეთის პროლეტარიატს ზავისთვის მძიმე ბრძოლაში; მოლოცვა ჰოლლანდიელ ციმმერვალდელისა მემარცხენე პანნეკუკისა; შვედურ მემარცხენე სოციალისტებისა და ფრანგ ციმმერვალდელ გილბოსი.

ეხლა მოვიყვანოთ ზოგიერთი ადგილები ნემეცურ სოციალდემოკრატიულ ცენტრალურ ორგანოდგან „ფორვერტსიდგან“, და ავსტრიის სოციალდემოკრატიულ პარტიის ორგანოდგან „ვენის მუშის გაზეთი“-დგან რომ, დავინახოთ თუ რამდენათ შორს მიდიან ეს ობორონცებიც კი თავიანთ რუსეთის თანამოაზრეებისგან იმ ამბების დაფასებაში, რაც დღეს რუსეთში მოხდა.

როგორც „ფორვერსტი“, ისე „ვენის მუშის გაზეთი“ ეკუთვნიან ბოლშევიკების შეურიგებელ მოწინააღმდეგეებს სოციალისტთა შორის, ვინაიდგან იგინი არ იზიარებენ არც ბოლშევიკების გაბედულ ტაკტიკას პოლიტიკურ ბრძოლაში და არც მათ შეურიგებლობას ბურჟუაზიასთან. მათ თვალთა ხედვას შეადგენს „სამშობლოს დაცვა“ და არ ეთანხმებიან იმ აზრს, რომ „მსოფლიო რევოლიუცია“ შეადგენს ისტორიულ აუცილებლობას დღევანდელ იმპერიალისტურ ომში. ისინი აშკარა წინააღმდეგები არიან იმისი, რომ დასავლეთ ევროპაში გადატანილი იყოს „რუსული“ მეთოდი პოლიტიკურ ბრძოლაში, და ამ მხრივ ისინი ასრულებენ იმავე რეაქციონურ როლს, როგორც ჩვენი ობორონცები. როგორც ჩვენებს, აგრეთვე იმათაც, ნელნელა ეცლებათ ხელიდგან ლაშქარი და რჩებიან ცარიელ შტაბათ და აი, რომ სავსებით არ დაჰკარგონ გავლენა პროლეტარიატზედ, იძულებული ხდებიან, რაც შეიძლება, მეტი რევოლიუციონური უნარი გამოიჩინ[illegible]ნ და ამიტომაც ისინი მთავ[illegible] ოპოზიციაში უდგებიან.

---

*) იხ, ბრძოლა № 42.

ამის მიუხედავათ იმათ უფრო ობოქტივურათ შეხედეს რუსეთის ამბებს, ვიდრე ჩვენმა ობორონცებმა, რომელთა კილო არაფრით არ განირჩევა „Рѣчь“-ისგან და „Новое время“-სგან.

ფორვერსტი 13 ნოემბერს, ახალი სტილით, სწერს შემდეგ თავის წერილში ამ სათაურით: „რუსეთი ზავზედ და დროებითი შერიგებაზედ.“

„ჩვენ, ნემეცი სოციალისტები, ვერ ვხედავთ ბოლშევიკებში ხალხს, რომელთა თეორია ყოველ მხრივ სწორი იყოს და რომელთა ბრძოლის მეთოდი ერთნაირათ გამოსადეგი იყოს ყველა ქვეყნებისთვის; მაგრამ ჩვენ ვხედავთ მათში სოციალისტებს და კლასიურ ამხანაგებს; ჩვენ სიამოვნებით ვცნობთ, რომ მათი პირველი ნაბიჯი, მის შემდეგ რაც მათ ხელთ იგდეს ძალა-უფლება, სრულიათ შეეფერება სოციალისტურ პატიოსნებას; ვცნობთ ამას მით უმეტესათ, რომ დეკრეტი ზავის შესახებ უნდა ჩაითვალოს უმწიკლო საბუთათ. ეს დეკრეტი გარეშე აყენებს ყოველ ფრაქციულ უთანხმოებას, რომელიც ჰყოფს სოციალისტებს სხვა და სხვა ბანაკათ და სცნობს ნემეც პროლეტარიატის სამსახურს სოციალიზმისთვის ბრძოლაში.

„იქ, სადაც საერთო ზავზეა—უნდა გაქრეს ყოველგვარი ფრაქციული უთანხმოება—ერთგვარი მოქმედების სასარგებლოთ“.

„ნემეცი მუშები, მიმართულებათა განსხვავების მიუხედავათ, სალამს უძრვნიან რუს ამხანაგების მიმართვას. ისინი არ მისცემენ ნებას, რომ ნემეც ბურჟუაზიაში თავი წამოყოს მედიდურობამ, როგორც ამას ადგილი ჰქონდა ფრანგულ ბურჟუაზიულ მწერლობაში, რაც საუბედუროთ სისწრაფით იზრდება. ისინი მოელოდებიან ნემაც მთავრობისგან, რომ რუსების მიმართვა იქნება კარგათ მიღებული და მოწიწებით განხილული“.

ეხლა დაუგდოთ ყური, თუ რასა სწერს „ვენის მუშის გაზეთი“ ნოემბრის 9-დგან, ახალი სტილით, შემდეგის სათაურით: „რევოლიუცია ზავის სასარგებლოთ.“

„პეტროგრადში გაიმარჯვა პროლეტარიატის რევოლიუციამ; მაგრამ პეტროგრადი კიდევ მთელ რუსეთს არ შეადგენს, რა პოზიციას დაიჭერს პროვინცია და ფრონტი გადატრიალების შესახებ, რომელიც მოახდინა პეტერბურგის პროლეტარიატმა და ჯარის კაცებმა, გადიხრება თუ არა ახალ მთავრობისკენ დემოკრატია, ბურჟუაზია, თავად-აზნაურობა, ღენერლობა და აფიცრობა-ამის გამოცნობა ჯერ კიდევ ძნელია, პეტერბურგში მომხდარ ამბებს შეუძლიათ დიდ გამარჯვებამდის მიიყვანონ დემოკრატია, მაგრამ იმათვე შეუძლიათ გააჩაღონ სამოქალაქო წითელი ომი, რომელსაც შეიძლება მოჰყვეს კონტრ-რევოლიუცია. მომავალი დაგვანახვებს, თუ რომელი ტაქტიკა იყო უფრო მართალი: ბალშევიკების გაბედული ბრძოლა, თუ მენშევიკების ფრთხილი ყოველ ძალდატანებითი ზომების გარეშე მდგარი ტაქტიკა“.

მთელი ქვეყნის მუშები გატაცებით და მხურვალე თანაგრძობით თვალყურს ადევნებენ ყველა იმას რაც კი ხდება პეტერბურგში. ჩვენ პირველათ ვხედავთ ევროპის დიდ ქვეყანაში, რომ ბურჟუაზია გადმოგდებულია ტახტიდან და სახელმწიფო ძალა-უფლება ხალხის ხელშია. მხურვალე სალამი რუსის მოძმეებს! თუ გაიმარჯვეს მათ ამ ბრძოლაში, რომელიც ეგრე გაბედულათ დაიწყეს, მაშინ დადგება ახალი ხანა საერთაშორისო პროლეტარიატის თავისუფლებისთვის ბრძოლისა.“

რუსეთში ხდება ჩვენი საზოგადო საქმისთვის ბრძოლა: პირველ ყოვლისა—ზავისთვის, პეტერბურგის მუშათა და ჯარის კაცთა აჯანყება ბურჟუაზიულ მთავრობის წინააღმდეგ, რომელმაც გაუცრუა იმედები ზავზე და წინააღუდგა მათ სურვილს ზავის შესახებ—არის რევოლიუცია ზავის სასარგებლოთ. თუ გაიმარჯვა რევოლიუციამ, მაშინ რუსეთს ეყოლება მთავრობა. რომელიც დამოუკიდებლათ ინგლის საფრანგეთის იმპერიალისტებისგან. შეჰკრავს შეთახმების სახელმწიფოებთან პატიოსან და საპატიო ზავსა, ეხლა სულ იმაზე არის დამოკიდებული, რომ გერმანია და ავსტრია დასთანხმდნენ ამისთანა ზავზე, და რუსის დემოკრატიისაგას გაშვერილ ხელს ხელი ჩამოართვან“.

„სწორეთ დღეს ჩვენი წარმომადგენელნი ეწინააღმდეგებოდნენ პარლამენტში იმ მოლაპარაკებას, რომელიც გამართული იყო გერმანიის და ავსტრიის შორის —პოლონეთისა, ლიტვისა და კურლიანდიის შესახებ და რომლის გადაწყვეტაც აძნელებდა რუსეთთან ზავის ჩამოგდებას. პეტერბურგში მომხდარმა ამბებმა ნათელ ჰყვეს ჩვენი წარმომადგენლების მოთხოვნილების დიდი მნიშვნელობა. ახლოვდება წამი, როცა რუსეთი მზათ იქნება მიიღოს ზავი, ამ დროსთვის შეთანხმების სახელმწიფოები უნდა მზათ იყვნენ არაფერში შეუშალონ ხელი ზავის მოახლოებას. ისინი არას დროს მზათ არ უნდა ყოფილიყვნენ ასე, როგორც დღეს, რათა ბოლო მოუღონ ამ სისხლით სავსე ომს, სხვის ქვეყნების დაპყრობის და კონტრიბუციის აღების უარის ყოფით.“

***

ეს ამონაწერები შეეხება იმ დღეებს, როდესაც ათასგვარი ხმები მიდიოდა ევროპაში. ჩვენ სახეში არა გვაქს რაიმე კრიტიკა გაუკეთოთ ზევით ნაჩვეხებ გაზეთების შეხედულობებს. დღეს საჭიროა საქმე და არა სიტყვა. მაგრამ ნათქვამი დამახასიათებელია სოციალ დემოკრატიის მემარჯვენე ფრთის,. მივიღოთ სახეში, რომ დღეს მემარჯვენე სოციალისტები ყოველ შემთხვევაში არ გამოხატვენ მუშათა ფართო მასის აზრსა და მიდრეკილებას. ეს უწინარეს ყოვლისა უნდა ითქვას გერმანიის და ავსტრიის შესახებ. და თუ მემარჯვენე სოციალისტებიც ხედავენ ჩვენს ოკტომბრის რევოლიუციაში დიდ ნაბიჯს, მიმართულს საერთაშორისო ბრძოლის ეპოქისკენ, მაშ სჩანს, დღეს მასები უკვე მზათ არიან დაადგნენ ამ გზას და წარდგან წინ პირველი ნაბიჯი.

***

„ლეიბციგის სახალხო გაზეთი“ ეხება რა მენშევიკ—ინტერნაციონალისტების პოზიციას რუსეთის დღევანდელ ვითარებაში, ამბობს: „პეტერბურგის საბჭოებიდგან გამოსვლა (აქ ხახეშია მიღებული მენშევიკინ-ტერნაციონალისტების გამოსვლა „სმბჭოდგან და ც. ა. კ-დგან) დიდ პასუხის მგებლობას იდებს მენშევიკებს. მათ რომ მართლა ბოლშესიკების მოქმედება საშიშრადაც მიაჩნდეთ, მაშინაც კი ხელი არ უნდა შეუშალონ ამ მოქმედებას თავიანთის განზე გადგომით, როდესაც საქმე ფაქტად არის გადაქცეული. უნდა ცნობილი იყოს ყველა ის, რაც მოხდა, რაც უკვე ფაქტად იქცა და სოციალდემოკრატიის ორივე მიმართულებამ ყველა ღონე უნდა იღონონ, რომ „თავისუფლებამ“ გაიმარჯვოს.

რუსეთის ქრონიკა.

მუშათა კონტროლის სრულიად რუსეთის საბჭო.

„მუშათა კონტროლის დებულებების“ მე-4 პუნქტის აღსასრულებლად, ყველა ორგანიზაციები, რომელიც კია მოხსენებული ზემო აღნიშნულ პუნქტში, უნდა შეუდგენ წარმომადგენლების არჩევნებს მუშათა კონტროლის სრულიად რუსეთის საბჭოში.

პეტროგრადის მუშები 20 ნოემბერს უკვე შეუდგენ არჩევნებს.

სამხედრო-რევოლ. კომიტეტებისგან.

ტოვებს რა სრულიად უყურადღებოთ ეხლა-ხან გამოქვეყნებულ ყოფილ მინისტრების განცხადებას და შიშობს რა, რომ ამ განცხადებას შეუძლია გამოიწვიოს სამართლიანი აღშფოთება პეტროგრადის რევოლიუციონურ მუშებისა და ჯარის-კაცების მხრივ და ექსცესსები ამ ნიადაგზე, სამხედრო-რევოლიუციონური კომიტეტი ადგენს:

ყოფილი მინისტრები, რომლებიც მოაწერეს ხელი ამ განცხადებას:

ს. პროკოპოვიჩი, ტ. მალიანტოვიჩი, ა. ნიკიტინი, კ. გვოზდიოვი. ა. ლიკეროვსკი, ს, მასლოვი, კ. ბერნადსკი, ა. ნერატოვი, მ. ურიდმონი, პ. საგვინი, კ. გოლუბკოვი, გ. კრასნოვი—გაგზავნოს საიმედო ყარაულით კრონშტატში მუშაოა და სოლ. საბჭოს აღმასრულებელ კომიტეტის ზედამხედველობის ქვეშ.

სამხედრო-რევ. კომიტეტი.

პური უხვათ იშოვება.

ახალი მთავრობის კომისარები პოულობენ აუარებელ ხორბლეულობას.

მათგანვე მოდის ტელეგრამები, რომ უკვე მიღებულია ზომები პურის დასატვირთავათ და გასაგზავნათ.

პური პეტროგრადში, რაც დღე გადის, უფრო მეტი შემოაქვთ.

უკანასკნელ დღეებში ყოველ დღე 60 ვაგონზე მეტი მოდის.

დაპატიმრება.

სამხედრო რევოლიუციონურ კომიტეტის ორდერი დაპატიმრებულ იქმნენ შემდეგნი პირნი:

ქალაქის საბჭოს თავი შრეიდერი, ხმოსნები ლუცკი, კაუფმანი. მელდენსი.ნი, რიდორენკო, პროტოპოვი. დაპატიმრებულნი არიან აგრეთვე „ვოლია ნაროდა“-ს და „ტრუდოვოე დელო“-ს რედაქტორები და თანამშრომელნი.

გაზეთების დახურვა.

გუშინ (18 ნოემბ.) სახალხო კომისარების საბჭომ გამოსცა განკარგულება, დაიხუროს ყველა ის გაზეთები, რომლებმაც დაბეჭდეს ძველ დროებით მთავრობის მიმართვა ხალხისადმი.

ამ განკარგულების აღსასრულებლად გუშინდელ დღის განმავლობაში ჯარის-კაცთა და მატროსთა რაზმებმა დაიკავეს გაზეთების რედაქტორების და სტამბის სადგომები, ამასთანავე რამდენიმე რედაქციის გამგე და თანამშრომელი დაატუსაღეს.

დაიკეტა შემდეგი გაზეთები: „უტრენნია ვედომოსტი“, „რეჩი“, „ედინსტვო“, „უტრო“, „რაბოჩეე დელო“, „დენ“ „ვოლია ნაროდა“, „ტრუდოვოე სლოვო“, „რაბოჩაია გაზეტა“.

„ნოვოე ვრემია“-ს სტამბას რექვიზიცია უყვეს.

ქვა-ნახშირი.

გზათა სამინისტრომ მიიღო ცნობები, რომლებიდანაც სჩანს, რომ სრულიად არ არის საჭირო სამგზავრო მატარებლების მიმოსვლის შემცირება, რადგან ნახშირის დამუშავება ეხლა თუ არ მ... ტულობს არცა მცირდება. არც მო... ლოდნელია მისი ემცირება. დახურ... მაღაროებში განაახლეს მუშაობა.

მოკავშირეები დასთანხმდენ მიი... მონაწილეობა დროებითი ზავის შე... ხებ მოლაპარაკებაში.

უცხო საქმეთა კომისარი ლ. ტროც... ირახულეს ინფორმაციის მიზნით ამერ... კის და საფრანგეთის სამხედრო მის... წარმომადგენლებმა.

რუსეთის გენერალურმა შტაბმა გ... ზავნა წარმომადგენლები დროებ... ზავის კომისიაში.

სტავკაში მოსალოდნელია შეიარა... ბული შეტაკება კრილენკოსა და დუ... ნინის ჯარებს შორის.

საზღვარ გარეთ

ციურიხის დემონსტრაცია.

როგორც ვიცით ციურიხში დიდი დე... მონსტრაციები მოხდა და შეიარაღებ... შეტაკებამდე მივიდა. ქალაქში და ქ... გარშემო დგას საგანგებო ჯარი.

ახლა როგორც გაზეთები გადმოე... ცემენ ციურიხის ქარხნების კავშირს ... ს.-დ. პარტიას დაუდგენია მოითხო... დაუყონებლივ ჯარის გაყვანა და ყვე... რეპრესიების მოსპობა. წამოუყენებ... აგრეთვე მთელი რიგი სოციალურ მო... ხოვნილებათა. წინააღმდეგ შემთხვევ... თუ ეს მოთხოვნილებანი არ იქმნა დ... მაყოფილებული ამ დღეებში მოეწ... საერთო გაფიცვას.

დასავლეთი ევროპა და საბჭოების მ... ვრობის წინადადება.

„ფორვერტსი“ სწერს, რომ დრეზდე... ნში მომხდარ მასიურ მიტინგზე, 5 ნ... ემბერს, რომელზედაც გამოსულა შ... დემანი, მიუღიათ მისალოცი დეპ... ბოლშევიკების საზღვარგარეთელ წ... მომადგენლობისაგან.

ამ დეპეშის განხილვის დროს გაზ... აღნიშნავს, რომ ზავის ჩამოგდებას ე... ნააღმდეგებიან მხოლოთ რუსეთის „... კავშირენი», მაგრამ დასავლეთ ევრო... იმპერიალიზმი იძულებული გახდება ... ლე იარაღი დაყაროს, როცა დარწ... დება, რომ აღმოსავლეთი მას მ... აღარ დაუჭერს.

„ვინერ აბენდპოსტის“ ცნობით, ... ნიის მემარცხენე სოციალისტური ... ტია მოუწოდებს მუშებს ყველგან მ... დინონ მასსიური მიტინგები ზავის ... მოსაგდებათ და რუსეთის სოცია... სტურ მთავრობის წინადადების მ... ღებლათ.

ციურიხში იმ სახლის წინ, სად... არიან დაპატიმრებულნი მომხდარ ... მონსტრაციაში მონაწილენი—შეიკრ... აუარებელი ხალხი დემონსტრაციის ... სახდენად, მოხდა შეტაკება. ბევრ... დახოცილი და დაჭრილი. გამოწვეულ... მაშველი ჯარი. აკრძალულია კრებ... და მიტინგები ქუჩაში. კიდევ დააპა... მრეს 110 კაცი.

კრებები და მიტინგებ...

ქალაქის გამგეობის მოსამსახურე... და მუშათა ჯგუფი მოუწოდებს თა... ამხანაგებს დაესწრონ კრებას ხუთშაბ... ნოემბრის 30-ს საღამოს 7 საათზე ... ლაქის გამგეობის ბინაზე განსახი... ლია მუშათა და სალდათთა საბ... წევრთა ხელ-ახალი არჩევნების შესახ... ამხანაგებს ვთხოვთ დანიშნულ დრო... მოვიდნენ.